

en Samtale med General Moltke. Han ved slet ikke Besked med, at Kaptajn Lütken allerede er der, og at denne Samtale har fundet Sted. Mere indgaaende har det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds ikke fundet det hensigtsmæssigt at lade sin Udenrigsminister faa Besked om Sagen; han handlede ganske egenmægtigt, ganske egenraadigt uden at tage sine Ministerkolleger med paa Raad.

Jeg bemærker, at Kaptajn Lütken efter at have fremlagt sin Instruks for General Moltke forklarer, at den danske Regerings Stilling er i nøje Overensstemmelse med den ham af Konseilspræsidenten meddelte Instruks. Hvor ved han det fra? Hvorfra vidste han, at den danske Regering var i Overensstemmelse med den Instruks, som det ærede Medlem fra Ringkøbing som Konseilspræsident havde medgivet ham? Denne havde jo aldrig forhandlet om den Sag med sine Ministerkolleger; de vidste jo ikke Besked dermed. Men alligevel — Kaptajn Lütken har tænkt, at naar Danmarks Konseilspræsident sender ham med en saadan Instruks, saa er det en Selvfølge, at han har forhandlet med sine Ministerkolleger, og at de ved Besked, og saa maa han, Lütken, vel have Ret til at sige, at Instruksen er i Overensstemmelse med, hvad de mener.

Men saadanne Forhandlinger har ikke fundet Sted. Det ærede Medlem har gjort, hvad han kunde for saa godt som muligt at skjule de Veje, han gik. Han har ikke meddelt noget til nogen af sine Partifæller; der var ingen i Rigsdagen, der vidste nogen Besked derom. Her vil det ærede Medlem nu fortælle, at General Moltke havde fremsat et bestemt Krav om Hemmeligholdelse. Men det er ikke rigtigt; General Moltke har tværtimod sagt til Kaptajn Lütken, at det kan han jo fortælle til sin Minister, og hvem han ellers synes, han skulde fortælle det. Og at det ikke skulde kunne fortælles, f. Eks. til Kollegerne af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds i Ministeriet, det er jo ganske urigtigt.

Og saa kom Sagen ud. — Baade indenfor Landets Grænser og udenfor Landets Grænser taltes der om den Sag. Hvad gjorde saa det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds? Han lod Sagen dementere, dementere til Trods for, at han vidste, at de Rygter, der kom frem, var rigtige. Man sendte Dementi ud gennem Gesandtskabet, man dementerede gennem Bladene, og det ærede Medlem fra Ringkøbing stod selv her i Rigsdagen og dementerede af alle Kræfter, selvfølgelig af den

Grund, at han havde Følelsen af, at der havde han været inde paa en Bane, som det gjaldt om, at ikke alle eller alt for mange fik Kendskab til, og saa har det ærede Medlem antaget, at nu var den Sag ude af Verden; nulaa den godt gemt i Kong Frederik den Ottendes Privatarkiv. Det var jo ikke en Sag, der saadan skulde ud at flyde, hvor alle og enhver, Ven og Modstander, kunde faa fat i den, saa de kunde faa at se, ad hvilke Baner det ærede Medlem fra Ringkøbing havde bevæget sig i den Tid. Nej, nu var alle Dokumenter lagt hen i Kong Frederik den Ottendes Privatarkiv, og der laa de sikkert og godt, mente det ærede Medlem.

Jeg forstaaer derfor godt den Opstandelse, der blev i det ærede Medlems Parti, da denne Sag kom frem. Det var heldigt, at den ikke kom frem ret meget før. Det var heldigt, at den ikke kom frem under Krigen. Lad os tænke os, at disse Forhandlinger mellem det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds og den tyske Generalstabschef var kommet frem under Krigen; enhver kan forstaa, hvad Ententelandene da vilde have ment i Anledning af disse Forhandlinger. Og hvordan vilde man have handlet fra Ententelandenes Side overfor Danmark paa Baggrund af disse Forhandlinger? Derom kan intet siges; men det kan siges, at heldigt var det, at disse Forhandlinger ikke kom frem, før Krigen var forbi.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, da han havde Ordet om denne Sag, at han egentlig slet ikke havde tænkt paa at tage Ordet i denne Anledning. Han havde ment, det behøvedes ikke. Han havde ment, at han var saa stor, at et Angreb, der rettedes paa ham, behøvede han ikke at vise tilbage. Naar, man behøver jo ikke at være en stor Mand for at optræde paa den Maade; man behøver bare at tro selv, at man er det, saa er det ogsaa en Begrundelse til at optræde saaledes. Men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det var jo ikke hans egne Sager, han handlede med ved den Lejlighed, og den største Mand her i Landet og den mest pjaltede Gadedreng, som regner Danmark for sit Fædreland, har Lov til at bebrejde det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at han handlede, som han gjorde. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds handlede uforsvarligt med Landets Sager ved den Lejlighed, og hvert Menneske i Danmark, han være sig stor eller lille, har Ret til at kræve det ærede Medlem fra Ringkøbing til Regnskab derfor.